REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U CRIKVENICI
Kralja Tomislava 85A

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, po sutkinji toga suda Mariji Turina, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice MARIA BUTORAC, OIB: 76569119130, iz Crikvenice, Jurišićeva 13 zastupana po punomoćnici Azri Garankić, odvjetnici u Zagrebu, Nehajska 22, protiv tuženika 1. SLOBODAN BUTORAC, OIB: 76569119130, iz Dramlja, Vukovarska 24, 2. MARIJA JURIĆ, OIB: 73157438484, iz Dramlja, Milovana Muževića 86a, 3. IVICA BUTORAC, OIB: 29249893315, iz Crikvenice, Vukovarska 17, 4. ROBERT BUTORAC, OIB: 56908845268, iz Crikvenice, Vukovarska 17, 5. BISERKA AL SALEH, OIB: 09324569644, iz Rukavca, Rukavac 112 B, 6. DENIS CAR, OIB: 07175025303, iz Dramlja, Franje Cara 13, 7. IVANKA BUTORAC, OIB: 59417397221, iz Crikvenice, Goranska 44, 8. MIŠEL BUTORAC, OIB: 32461752311, iz Crikvenice, Goranska 40, 9. ALEKSANDAR BUTORAC, OIB: 06805998909, Crno, Crno 29 A svi zastupani po punomoćnici Sunčici Paurović, odvjetnici u Crikvenici, Kralja Zvonimira 82, nakon zaključenja glavne rasprave dana dana 14. rujna 2026., dana 29. listopada 2026. javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu te se utvrđuje da iznos od 157.165,00 EUR (stopedesetisedam tisuća stošezdeset i pet eura) položen na računima kod Erste & Steriermaerkische Bank d.d. Rijeka na ime pokojnog Marka Butorca i to na deviznom računu broj 7700860721, na računu po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407214764 od 25.5.2015., na računu po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407218423 od 27.5.2015. na računu po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407247462 od 23.6.2015. predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnog Marka Butorca te da navedeni iznos ne ulazi u ostavinsku masu iza pokojnog Marka Butorca, dok se u preostalom dijelu do iznosa od 317.558,42 EUR (tristosedamnaesttisuća petstopedeset i osam eura i četrdeset i dva cesta) tužbeni zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan.

II. Odbija se dio tužbenoga zahtjev tužiteljice koji glasi:

" Utvrđuje se da je tužiteljica suvlasnica u ½ dijela s osnova bračne stečevine i to na nekretninama upisanih kao vlasništvo ostavitelja pok. Marka Butorca u zk.ul. br. 1105 k.o. Crikvenica, k.č.br. 508-kuća br. 13, dvorište, vrt i put u Crikvenici, pov. 91 čhv, k.č.br. 509/2 – pašnjak u Žimideru pov. 43 čhv, k.č.br. 2481/29 pašnjak Kuk u Kuku pov. 24. čhv,

te su tuženi dužni trpjeti uknjižbu prava suvlasništva tužiteljice u zemljišnim knjigama"

" Utvrđuje se da ½ dijela nekretnina upisanih kao vlasništvo ostavitelja pok. Marka Butorca u zk.ul. broj 1105 k.o. Crikvenica k.č.br. 508-kuća br. 13, dvorište, vrt i put u Crikvenici, pov. 91 čhv, k.č.br. 509/2 – pašnjak u Žimideru pov. 43 čhv, k.č.br. 2481/29 pašnjak Kuk u Kuku pov. 24. čhv ne ulazi u ostavinsku masu iza pok. Marka Butorca, što su tuženi dužni priznati, u roku 15 dana."

III. Nalaže se tužiteljici u roku od 15 dana nadoknaditi tuženicima troškove parničnog postupka u iznosu od 11.679,02 EUR (jedanaesttisuća šestosedamdesetidevet eura i dva centa) uvećano za iznos zakonske zatezne kamate koja teče od presuđenja do namirenja.

Obrazloženje

1.Tužiteljica u tužbi navodi da je u ostavinskom postupku iza pokojnog Marka Butorca iz Crikvenice, Jurišićeva 13, na ostavinskom ročištu supruga ostavitelja odnosno tužiteljica osporila je da bi u cijelosti novčana sredstva na tekućem i deviznom računu otvorenima na ime ostavitelja kod Erste & Steiermarkische bank d.d. kao i devizna sredstva oročena u istoj banci po ugovorima od 23.6.2015., 25.5.2015. i 27.5.2015. kao i kuća s okućnicom u Crikvenici, Jurišićeva 13 upisana u zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica k.č.br. 508, 509/2 i 2481/29 ulazili u ostavinsku imovinu iza pokojnog jer da ista imovina u ½ dijela predstavlja bračnu stečevinu ostavitelja i tužiteljice. Sukladno navedenim tvrdnjama supruge ostavitelja određen je prekid ostavinskog postupka a zakonska nasljednica upućena na pokretanje parnice protiv oporučnih nasljednika. Tužiteljica u tužbi navodi kako su se ona i ostavitelj Marko Butorac upoznali u Crikvenici, gdje je kao turistkinja boravila početkom 1990. ih godina a u braku su živjeli 23 godine i to od 1994. do smrti ostavitelja 28. siječnja 2017. S obzirom da su oboje bili umirovljenici radi manjih troškova života pola godine u zimskom periodu su živjeli u Slovačkoj u stanu sestre tužiteljice, a drugu polovinu godine u ljetnom periodu u svojoj kući u Crikvenici. Dvije godine prije smrti ostavitelja, s obzirom da se pred kraj života isti teško razbolio i onemoćao, tužiteljica i njena sestra su o njemu vodile svakodnevnu brigu na način da su mu osigurale kompletnu zdravstvenu njegu i skrb, da bi početkom godine 2017. i preminuo u Slovačkoj. Za vrijeme trajanja bračne zajednice supružnici su zajedničkim radom najprije rekonstruirali nedovršenu kuću prizmenicu u Crikvenici, Jurišićeva 13, u vlasništvu ostavitelja upisanu u zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica, na način da su istu prenamijenili u stambeni prostor – apartman u podrumu i stan u prizemlju, a potom na tako rekonstruiranoj kući nadogradili još jedan kat s dva apartmana sa zasebnim stubištem, te stan i apartmane u potpunosti opremili namještajem i kućanskim aparatima, uz višestruko uređenje pročelja cijeloga objekta. Naime, tužiteljica ističe da je zbog strme konfiguracije terena, bilo potrebno obaviti i opsežne radove na uređenju okućnice uključujući izgradnju potpornih zidova, betoniranje ograde i parkinga te opločavanje terase i uređenje dvorišta. Prilikom gradnje tužiteljica je pomagala i sudjelovala na način da je pomagala nositi građevinski materijal, kuhala za radnike, čistila. Odmah nakon dovršetka gradnje i uređenja

tužiteljica i ostavitelj su počeli iznajmljivati apartmane a nerijetko i sobe u stanu u prizemlju u kojem su i sami živjeli. Gosti koji su kod njih dolazili prvenstveno zbog zdravstvenih tegoba dolazili su na oporavak u Crikvenicu pa bi stoga boravili kod njih i po nekoliko tjedana, pa čak i po mjesec dana. Tužiteljica je vodila brigu o kućanstvu, uređivala vrt, a pored toga kao domaćica dočekivala goste, redovito čistila apartmane, prala posteljinu i ostalo rublje, održavala higijenu sanitarija, opskrbljivala goste hranom i drugim potrepštinama, a često im i pripremala obroke. Godinama je tužiteljice surađivala sa turističkim agencijama, vodila cjelokupnu administraciju oko rezervacija termina dolaska i odlaska gostiju, vođenja knjiga gostiju, plaćanja pristojbi, dobivanje kategorizacije.

Za cijelo vrijeme trajanja braka tužiteljica i ostavitelj su bili u mirovini, a osim navedenoga prihoda ostvarivali su značajne novčane prihode od iznajmljivanja soba i apartmana. Ta sredstva od iznajmljivanja tužiteljica i ostavitelj su štedjeli i polagali na račune u banci otvorene na ime ostavitelja, a kasnije radi veće kamate položene iznose oročavali s time da po isteku oročenja nisu podizali ulog i kamate, već su produžavali oročenje. Budući da tuženi osporavaju da bi ostavinska imovina predstavljala bračnu stečevinu supruge ostavitelja u bilo kojem dijelu predlaže se sudu donošenje presude da je tužiteljica suvlasnica u ½ dijela s osnova bračne stečevine i to nekretnina upisanih kao vlasništvo ostavitelja pokojnog Marka Butorca u zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica te ½ dijela novčanih sredstava kod Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka i to na deviznom računu broj 7700860721, novčanih sredstava po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407214764 od 25.5.2015., novčanih sredstava po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407218423 od 27.5.2015. i novčanih sredstava po Ugovoru o oročenom depozitu br. 7407247462 od 23.6.2015.koji se vode na ime pok. Marka Butorca. Tužiteljica predlaže da sud utvrdi da navedena imovina u ½ dijela ne ulazi u ostavinsku imovinu iza pokojnog Marka Butorca.

2. U odgovoru na tužbu tuženici su osporili tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti. Osporavaju se navodi tužiteljice da su ona i pokojni Marko Butorac za vrijeme trajanja bračne zajednice izvršili bilo kakve radove na kući u Crikvenici, Jurišićeva 13. Sami navodi tužiteljice da su izvedeni radovi na rekonstrukciji odnosno adaptaciji kuće su neodređeni, kontradiktorni i nisu potkrijepljeni niti jednim adekvatnim dokazom – primjerice akt kojim se odobrava nadogradnja ili prenamjena, računi o izvedenim radovima na kući i okolišu, čak se ne spominje niti konkretna godina kada su radovi izvedeni. Pokojni Marko Butorac još 1980. da je kupio nekretnine oznake k.č.br. 508, 509/2 i 2481/29 k.o. Crikvenica, koje su tada predstavljale prizemnu kuću sa okućnicom na adresi Crikvenica, Jurišićeva 13. Nakon kupnje kuće započeta je adaptacija tako da je prizemlje kuće u cijelosti obnovljeno, nadograđen je dio u suterenu, nadograđen je prvi kat kuće s potkrovljem te je izgrađena garaža. Navedena adaptacija vršena je za vrijeme trajanja braka pokojnog Marka Butorca i prve supruge pokojne Katarine Rine Domijan te su svi radovi završeni do 1980. Radi pitanja prava vlasništva odnosno suvlasništva predmetne kuće pokojna Katarina Rina Domijan vodila je spor protiv ostavitelja Marka Butorca, kao tuženika da predmetna kuća predstavlja bračnu stečevinu. Predmetni postupak vođen je od 1983. pred Općinskim sudom u Crikvenici, postupak je zbog smrti tužiteljice Katarine Rine Domijan nastavio njen brat Dragutin Domijan te je spor okončan pravomoćnošću presude Općinskoga suda u Crikvenici poslovni broj P-181/2010 od 2. studenog 2011., potvrđeno odlukom Županijskoga suda u Rijeci, poslovni broj Gž-1624/2012 od 5. ožujka 2014. kojom je Dragutin Domijan utvrđen suvlasnikom predmetnih nekretnina u 3/10 dijela. Nakon

presude pokojni Marko Butorac i Dragutin Domijan zaključili su sudsku nagodbu pod poslovnim brojem R2-667/15 kojom je pokojnom Marku Butorcu pripala u vlasništvo predmetna kuća u cijelosti. U tijeku tog parničnog postupka proveden je dokaz građevinskim vještačenjem te je utvrđeno stvarno stanje kuće koje egzistira i danas. Slijedom navedenoga nikakvi radovi nisu izvedeni na nekretnini za vrijeme braka tužiteljice pokojnog ostavitelja te stoga tužiteljica nema osnove za potraživanje bilo kakvog udjela u predmetnoj kući temeljem bračne stečevine.

3. U odnosu na činjenicu iznajmljivanja predmetne kuće turistima tuženici ističu da se pokojni Marko Butorac još počeo baviti iznajmljivanjem apartmana još za vrijeme trajanja braka sa pokojnom Katarinom Rinom Butorac tako da je u trenutku zaključenja braka sa tužiteljicom kuća već bila opremljena za iznajmljivanje turistima. Netočni su navodi da bi tužiteljica i pokojni ostavitelj imali bilo kakvu ušteđevinu proizašlu iz prihoda od iznajmljivanja jer po saznanju tuženika tužiteljica nije radila niti je imala prihode, a pokojni Marko Butorac je bio u mirovini te su ta sredstva utrošena na njihove svakodnevne potrebe. Pokojni Marko je imao znatnu ušteđevinu koju je ostvario za vrijeme dok je radio u Njemačkoj te je istu redovito oročavao upravo na računima koji su predmet tužbenoga zahtjeva te se stoga ne radi ni u tom dijelu o bračnoj stečevini već o vlastitoj imovini pokojnog ostavitelja. Predlaže se stoga odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti kao neosnovan uz naknadu parničnoga troška.

4. U pisanom očitovanju na dani odgovor na tužbu tužiteljica je navela da niti ne spori da je ostavitelj kupio kuću 1960. te da nije niti sporno da je vođen parnični postupak između pokojnog ostavitelja i njegove bivše supruge pok. Katarine Rine Domijan radi utvrđenja njihove bračne stečevine te nije sporno i da je potom sa nasljednikom Katarine Domijan pokojni ostavitelj zaključio sudsku nagodbu, a za zaključenje iste novčana sredstva ostavitelj je namaknuo iz zajedničke ušteđevine koju je stekao tijekom braka sa tužiteljicom. Nije točno da su do 1980. na kući bili izvršeni svi radovi i da je ista bila u potpunosti opremljena za iznajmljivanje turistima jer baš naprotiv radovi na prenamjeni stambenog kata u dva odvojena apartmana u koje se ulazi s naknadno izgrađenog vanjskog stubišta, prenamjena podruma u apartman, postavljanje potpuno novih instalacija vode, odvodnje, struje, opločenje terasa i uređenje fasade izvođeni su od početka zajedničkog suživota tužiteljice i ostavitelja i to u nekoliko faza te su u potpunosti završeni 1997. Tako dovršena kuća koja se sastojala od 3 apartmana za ukupno 13 gostiju iznajmljivana je u neprekidnom trajanju i punom kapacitetu od 1997. godine. Kako to i proizlazi iz Rješenja Ureda za turizam PGŽ, Ispostava Crikvenica od 17. listopada 1997., Klasa: UP/I-334-08/97-01/375 te rješenje od dana 30.7.1998. Klasa: UP/I-334-08/98-01/686. Ističe se da je po zahtjevu tužiteljice Nadležno tijelo a nakon izdane suglasnosti pokojnog Marka Butorca izdao odobrenje za nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu tužiteljici rješenjem Klasa: UP/I-335-03/14-01/614 od dana 23. rujna 2014. Navodi se da je zaradu od iznajmljivanja preostalu nakon podmirenja svih troškova vezanih uz obavljanje te djelatnosti, uključujući i plaćanje poreza i pristojbi, redovito održavanje objekta i dokupljivanje sitnog inventara i potrepština, pokojni Marko Butorac polagao zajedno sa tužiteljicom na štednu knjižicu, a potom i iste oročavali.

5. Tuženici su tijekom postupka isticali da ne spore da se ostavitelj bavio iznajmljivanjem međutim iz isprava koje je tužiteljica dostavila – Popis i knjiga gostiju ne proizlazi koliki prihod od iznajmljivanja je ostvaren na godišnjoj razini kao niti da novčana sredstva položena na predmetnim računima potječu od prihoda ostvarenog

iznajmljivanjem. Uostalom tuženici smatraju da prihod od pružanja usluga iznajmljivanjem turistima nije bio toliki da bi tužiteljica i ostavitelj ostvarili uštedevinu jer su im ti prihodi bili potrebni da bi mogli pokriti svakodnevne troškove, i to s obzirom da je tužiteljica bila bez primanja, a ostavitelj Marko Butorac u mirovini. Vezano uz navode tužiteljice da je za zaključenje sudske nagodbe za Dragutinom Domijanom ostavitelj namaknuo novčana sredstva iz zajedničke uštedevine, uvidom u sadržaj nagodbe proizlazi da je izvršena zamjena zemljišta te da prilikom navedenoga nitko nije bio isplaćen.

6. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u zapisnik o provedenom ostavinskom ročištu poslovni broj O-664/17, javnog bilježnika Koka Borasa (list 5-7 spisa), rješenje o prekidu ostavinskog postupka (list 8 spisa), vjenčani list (list 9 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica (list 10 spisa), ugovore o oročenom depozitu od 25.5.2015., 27.5.2015. i 23.6.2015. (list 11-14 spisa), rješenje o kategorizaciji Županije Primorsko-goranske, Ured za turizam, Ispostava Crikvenica Klasa: UP/I-334-08/97-01/375, od 17.10.1997. (list 30-34 spisa), rješenje Županije Primorsko-goranske Ured za turizam, Ispostava Crikvenica Klasa: UP/I-334-08/98-01/686, od 17.10.1997. (list 34-35 spisa), rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji, služba za gospodarstvo, Ispostava Crikvenica, Klasa: UP/I-335-03/14-01/614 od 23.9.2014. (list 35-36 spisa), ugovor o trgovinskom zastupanju između Marka Butorca i Anika d.o.o. te Aneks istoga ugovora (list 36-38 spisa), ugovor o posredovanju i zastupanju u pružanju usluga u domaćinstvu Marka Butorca i Crikvenica tourist d.o.o. te Aneks istoga ugovora (list 38-39) preslike knjige gostiju u razdoblju od 1997. do 2015. (list potvrde o prijavama i odjavama gostiju (list 130-138 spisa), račun o pruženoj usluzi boravka za period od 12.7.-18.7. 2003. (list 138 spisa), cjenik iznajmljivanja za objekt Crikvenica, Jurišićeva 13 (list 139-142 spisa), preslika štedne knjižice pok. Marka Butorca (list 142-152 spisa), potvrde o visini dohotka i primitaka za pok. Marka Butorca i tužiteljicu za 2014., 2013., 2012. i 2011. godinu. (list 155-162 spisa), potvrdu Erste & Steiermaerkische bank d.d. o računima pokojnog Marka Butorca (list 184 spisa), rješenje o nasljeđivanju iza pok. Ive Butorca Općinskoga suda u Crikvenici, poslovni broj O-1030/2021 (list 192-195 spisa), potvrda Erste & Steiermaerkische bank d.d. Rijeka o podacima računa pokojnog ostavitelja Marka Butorca te izvode po navedenim računima od otvaranja do zatvaranja pojedinih (list 216-286 spisa), potvrda Erste & Steiermaerkische bank d.d. Rijeka i to u odnosu na devizni štedni ulog broj 4-090-02828-3 (stara štednja) i paralelni broj 7-090-02821-3 (nova štednja), za račun broj 7-090-17726-4 – novi broj 7710799452, za račun broj 7-090-10249-4 – novi broj 7710757365 (list 298-350 spisa) proveden dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darku Haniku iz Dramlja (list 369 – 391 spisa) te pisano očitovanje vještaka o izrađenom nalazu i mišljenju (list 408-455 spisa), potvrde o visini prihoda i primitaka Porezne uprave, Područni ured Rijeka, Ispostava Crikvenica za pok. Marka Butorca i Mariju Butorac za razdoblje od 2005. do 2017. (list 462 – 515 spisa), te saslušao svjedoke Milenu Štefančić, Ivicu Šegotu, Katu Marijanović, Danicu Maravić Marković, Kseniju Car Ilić, Marinka Kolovoza, Tatjanu Solejevu, Dragana Stojčića, saslušao tužiteljicu Mariju Butorac i 1. tuženika Slobodana Butorca. Također sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u parnični predmet ovoga suda poslovni broj Pu P-578/2015 (ranijeg broja - P-181/2010 i P-404/90) te izvanparnični predmet R2-667/15. U tijeku postupka tužiteljica je predlagala provođenje građevinskoga vještačenja u ovom postupku na okolnosti utvrđivanja sadašnjih gabarita kuće, broj i stupanj dovršenosti te namjena posebnih dijelova nekretnine, izvršene poboljšice, međutim s obzirom da

predujam za izvođenje navedenoga dokaza tužiteljica u dodijeljenom roku nije platila, te kako je neposredno prije datuma održavanja navedenoga ročišta i provođenja dokaza tužiteljica od istoga podneskom od dana 28. svibnja 2026. odustala sud nije provodio navedeni dokaz građevinskim vještačenjem.

7. Cijeneći rezultate provedenoga postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na temelju odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., - dalje u tekstu ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovan kako to proizlazi iz izreke presude.

8. Između stranaka nije sporno da je tužiteljica bila u braku sa Markom Butorcem koji brak je zaključen 29. listopada 1994., a koji brak je prestao smrću Marka Butorca koji je preminuo 28. siječnja 2017. Također nije sporno da je u ostavinskom postupku iza smrti pokojnog Marka Butorca tužiteljica Marija Butorac kao njegova supruga rješenjem ovoga suda poslovni broj O-664/2017, upućena u pokretanje parničnog postupka protiv oporučnih nasljednika ovdje tuženika radi utvrđenja bračne stečevine nje i pokojnoga ostavitelja i to u odnosu na dio ostavinske imovine koji se sastoji od novčanih sredstava na deviznim računima oročenima po ugovorima o oročenom depozitu te glede nekretnine ostavitelja Marka Butorca - kuća s okućnicom u Crikvenici, Jurišićeva 13, upisana u zk.ul. 1105 k.č.br. 508, 509/2 2481/29 sve k.o. Crikvenica.

9. Nakon očitovanja iz odgovora na tužbu tuženika tužiteljica nije učinila spornim niti činjenice da je pok. ostavitelj Marko Butorac nekretninu koja je predmetom ovoga postupka kupio 1960. te da je između njega i njegove bivše supruge pok. Katarine Rine Domijan vođen parnični postupak radi utvrđenja njihove bračne stečevine koji je okončan donošenjem presude kojom je pravni sljednik pok. bivše supruge Marka Butorca Dragutin Domijan utvrđen suvlasnikom te nekretnine – kuće u Jurišićevoj 13, u Crikvenici u 3/10 dijela. Također tužiteljica ne spori niti da je nakon pravomoćnosti presude pokojni ostavitelj sa Dragutinom Domijanom zaključio sudsku nagodbu te postao isključivim vlasnikom predmetne nekretnine.

10. Sporno je između stranaka ovoga postupka jesu li na predmetnoj nekretnini po navodima tužiteljice nakon zaključenja braka vršeni zajednički radovi na adaptaciji kuće u vidu rekonstrukcije prizemnice prenamjena iste u stambeni prostor, te nadogradnja još jednoga kata sa dva apartmana sa zasebnim stubištem kako to tvrdi tužiteljica ili su svi radovi u vidu rekonstrukcije - adaptacije bili izvršeni do 1980. godine te da je ista prije zaključenja braka tužiteljice i pokojnog ostavitelja Marka Butorca bila u potpunosti osposobljena i opremljena za iznajmljivanje kako to tvrde tuženici. Sporno je dakle pripada li tužiteljici po osnovi rekonstrukcije i prenamjene navedene nekretnine te nadogradnje jednoga kata kuće a koju da su izvršili zajedničkim radom za vrijeme trajanja bračne zajednice tužiteljica i pokojni Marko Butorac kao njegovoj supruzi po navedenoj osnovi bračna stečevina koja predstavlja ½ dijela vlasništva nekretnine upisane u zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica u naravi kuća u Crikvenici, Jurišićeva 13 ili se radi o vlastitoj imovini pokojnog ostavitelja glede navedene nekretnine.

11. Također među strankama je sporno i predstavljaju li novčana sredstava na računima koji glase na ime pokojnoga ostavitelja otvoreni kod Erste & Steiermaerkische bank d.d. Rijeka i to novčana sredstva po deviznom računu broj 7700860721, novčana sredstva po ugovoru o oročenom depozitu br. 7407214764 od 25.5.2015., deviznom računu broj 7407218423 od 27.5.2015. i po računu broj 7407247462 od 23.6.2015. bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnoga ostavitelja – odnosno imovinu koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine te pripada li u navedenom slučaju ½ dijela navedenih novčanih sredstava tužiteljici po osnovi bračne stečevine.

12. Saslušana kao svjedok Milena Štefančić iskazala je da tužiteljicu poznaje već 24 godine od kada se ista doselila, a s njom da ju je upoznao Marko Butorac te da su se viđali i družili. Od kada je došla u Crikvenicu uređivali su kuću za turizam. Radilo se o renovaciji kuće pri tome ista misli da se bojilo, uređivao se parking te su se radili iskopi za parking. Iskazala je da se ne sjeća se da se nešto nadograđivalo ali se sjeća da se kuća uljepšavala. Misli da u toj kući ima 4 apartmana i isti su se iznajmljivali svake sezone, iznajmljivala ih je Marija i njezina sestra koju da su zvali Beba pritom da ne zna njeno točno ime. Nadalje, svjedokinja je iskazivala da su Marija i Marko preko sezone živjeli u Crikvenici, bili bi došli u proljeće a na jesen bi otišli u Slovačku. Kad se Marija doselila apartmani nisu bili u funkciji i tek tada su ih oni krenuli uređivati. Oko iznajmljivanja i oglašavanja apartmana da se brinula Marija i ona je imala uglavnom svoje goste iz Slovačke i Mađarske a znala je preporučiti i njen objekt radi iznajmljivanja njihovih apartmana. Marka da je vidjela zadnji puta dvije godine prije njegove smrti, naime Marija i Marko bili su u Slovačkoj te nisu dolazili. S Marijom da je bila u kontaktu preko telefona te joj je Marija rekla da se Marko liječi. Svjedokinja je iskazala da je srela i Markovog brata Slobodana koji joj je također rekao da se Marko liječi. Ona da je pitala Slobodana da li je posjetio brata u Slovačkoj na što da joj je isti rekao da ga je posjetio samo one ne zna kada točno. Svjedokinja je iskazala da ona nema saznanja o tome što su Marko i Marija radili sa novcem zarađenim od turizma, Marko da joj je govorio da novce stavlja u banku. Preko zime da su boravili u Slovačkoj i Marko je govorio da se tamo lijepo osjeća. Ona da poznaje Marka negdje od 1979.-1980. godine, te da je znala i bivšu suprugu ali s njom da nije bila u kontaktu. Svjedokinja je navela da ona ne zna je li se Marko bavio sa turizmom prije nego što je u Crikvenicu došla tužiteljica, a što se tiče izgrađenosti kuća da je ista danas kao i kad ju je prvi puta vidjela. Što se tiče rada tužiteljice ističe se da ona ne zna je li tužiteljica bila zaposlena i što je radila, zna da je Marko radio u Njemačkoj i u Danskoj i pričao joj je da prima mirovinu od tamo. Pored mirovine, tužiteljica i pok. Marko da su imali iznajmljivanje i od toga da su živjeli. Svjedokinji je poznato da je pokojni ostavitelj imao brata Slobodana i sestru Mirjanu ali ne ista nema saznanja o tome kakvi su bili njihovi međusobni odnosi.

13. Svjedok Ivica Šegota iskazao je kako stanuje u Crikvenici, na adresi Jurišićeva 7 i poznato mu je da su 1961. g. Marko Butorac i njegova supruga Rina Butorac kupili kuću od Franje Dračića u koju su se uselili 1962. g. Navedeno da mu je poznato jer je kao dječak pomagao kod useljenja. Predmetna kuća prvotno da je bila prizemnica sa visokim krovom. Svjedoku je poznato da je Marko bio plovio na stranom brodu a sredinom 60-tih on i njegova supruga Rina bili su otišli u Njemačku a u kući je ostala živjeli Albina Domijan majka od Rine. 1966. g. Marko Butorac i on da su počeli kopati iskope za garažu a ta garaža i danas postoji. Ta kuća ljeti se iznajmljivala a goste da je držala Albina Domijan. 1976. g. Marko i Rina krenuli su u nadogradnju

kuće, kuća je dobila kat, balkone oko kuće i vraćen je isti krov. 80-tih godina dograđivao se podrum sa vanjske strane koji je završen 1981. g. Na kući se poslije nije ništa mijenjalo osim sitnih radova npr. betoniranje, postavljanje klime i slično i još je na mjestu vrta napravljeno parkiralište za 4 automobila. Tužiteljicu Mariju da poznaje i ona je stanovala u predmetnoj kući koliko se sjeća negdje od 1994. Marija da je bila duh svega, ona da je goste "nabavljala", goste zabavljala i bila je jako dobra u tom poslu. Koliko on zna u kući ima tri apartmančića kao i u dograđenom dijelu. U kući su vršene preinake i to u periodu od kada je došla tužiteljica, a pod preinakama svjedok je naveo da su unutar kuće rađene pregrade, mijenjane su kuhinje, vani je betonirano, ugrađivane su tehničke stvari. Svjedok je naveo da su Marko i Marija stanovali u Slovačkoj a u Crikvenicu bi došli za vrijeme iznajmljivanja oko 01. 05. I Marko da se brinuo oko apartmana i bio je vrijedan. S obzirom da je svjedok bio voditelj odjela za strance u Policijskoj postaji Crikvenica iskazao je da ima saznanja da je Marko imao Slovačko državljanstvo a dobio ga je nakon 2000.g. nakon što je on kao policijski službenik otišao u mirovinu s time da ne zna točno kada je dobio strano državljanstvo. Marko da mu je jednom prilikom rekao da je otkupio stan u Slovačkoj, bio je to državni stan u kojem su stanovale tužiteljica i njezina sestra zvana Beba a čije točno ime da ne zna. Ona je boravila u Crikvenici kod tužiteljice i njenoga supruga i pomagala im oko apartmana. Svjedok je u iskazu naveo da je Marko radio u Njemačkoj i vratio se kada je otišao u mirovinu, imao je tri mirovine od Danske, Hrvatske i Njemačke, a po pričanju svjedok ima saznanja da je i tužiteljica imala neka primanja u Slovačkoj. Po priči sa Markom svjedok je naveo da zna da je ostavitelj imao iznadprosječna primanja dok je radio, bio je varioc i često je bio na terenu i imao je dobru uštođevinu – "bogovsku", s time da ne zna kolika bi ta uštođevina bila. Sa braćom da je ostavitelj bio u bratskim odnosima i nema saznanja da je između njih bilo ikakvih problema.

14. Svjedok Kata Marijanović u svom iskazu navela je da je ona neposredna susjeda od predmetne nekretnine jer stanuje na adresi Crikvenica, Jurišićeva 12. Navela je da zna da su Marija i Marko kopali za parking a Marija je radila 23 godine, vodila je turizam, čistila, prala i peglala, i pomagala joj je u tim poslovima njezina sestra. Ista nema nikakvih saznanja o tome tko je tu kuću kupio, naime ona da je u Crikvenicu došla živjeti od 1996. g. a prije toga da je stanovala u Münchenu. Marka je poznavala 23 godine. Iskazala je da ne zna da bi se na kući nešto nadograđivalo a da je vidjela da se stalno unosi materijal. Marko je stanovao u Crikvenici od V. do IX. mjeseca a sve ostale mjesece živio je u Slovačkoj. Ista je navela da nema saznanja o tome koliko apartmana ima u kući ali zna da ih je Marija popunjavala i jedno vrijeme je goste dovozila autobusima. Navedena saznanja ima po pričama ostalih susjeda a ne neposrednih jer da se ona nije sama bavila turizmom. Kada je došla u Crikvenicu iskazala je da ne zna kako je kuća izgledala i samo zna da ima kat i prizemlje. Svjedok je navela da je znala da je Marko zaradu nosio na banku i pred njenim vratima je rekao da će njegova supruga biti obezbijeđena. Navedeno da je čula od njega zadnje godine kada ga je vidjela.

15. Svjedok Danica Maravić Marković navela je da je Mariju Butorac prvi puta vidjela 1994. ili 1995. g. Od kada ona dolazi kuća je izvana ista. Ne zna da li se unutar kuće što mijenjalo. Kuća se iznajmljivala pritom ne zna koliko ima apartmana. Marko i Marija su se brinuli o gostima, pretpostavlja da je Marija čistila a Slobodan kosio travu prije nego bi oni došli iz Slovačke. Marko i Marija odlazili bi u Slovačku u 9 – 10 mjesecu i vraćali bi se prije sezone. Prvi puta kada je u Crikvenicu došla 1984. g. kuća pok.

Marka Butorca izvana se nije mijenjala. Saslušana kao svjedok Ksenija Car Ilić iskazala je da je rođena u Jurišićevoj ulici kbr. 6 u Crikvenici, a Marka da je poznavala od kako je kupio kuću i to 60-tih godina, kada je ona imala otprilike 10-ak godina. Tada da je upoznala i Markovog brata Slobodana. Marko je kupio kuću koja je tada bila prizemna i on ju je par godina nakon toga nadogradio a kuća je od tada pa do danas ista. 1978. g. da je otišla iz roditeljske kuće i ponovno da se vratila 2000.g. te da je tada upoznala Mariju. Marko i Marija imali su goste, ona da ne zna tko se brinuo oko apartmana i ne zna točno koliko kuća ima apartmana. Ona da nije nikada bila u novoj kući. Poznato joj je da je Marko svoj vrt prenamijenio u parking, te misli da je u to vrijeme bio sa tužiteljicom. Svjedokinja je navela kako misli da je Marko bio u dobrim odnosima sa svojom braćom.

16. Svjedok Marinko Kolovoz naveo je u svom iskazu da je poznavao Marka Butorca 40-ak godina i Markova kuća da je od njegove kuće udaljena otprilike 30 – 40 metara zračne linije, a tu kuću da su kupili Marko Butorac i njegova bivša supruga Rina, 70-tih godina prošlog stoljeća. Kad su ju kupili bila je prizemnica sa krovom. Sada da kuća ima prizemlje, dva kata i još vani jedan dodatak odnosno u sklopu kuće izvučeni dio. To se radilo negdje 80-tih godina a kad točno da ne zna. Svjedok ima saznanja da su to što se nadograđivalo radili pok. Marko i njegova supruga Rina te se ne sjeća da bi se na toj kući još nešto nadograđivalo. Svjedok je u iskazu naveo da poznaje iz viđenja Mariju Butorac i ona da je stanovala sa pok. Markom Butorcem. Prvi puta da ju je uočio u susjedstvu 1996. g. On nema saznanja o tome da bi pok. Marko i Marija na toj kući nešto nadograđivali. U toj kući nisam nikada bio već sam bio u dvorištu i to 80-tih godina prošlog stoljeća. Poznato mu je da su se pok. Marko i Marija Butorac bavili iznajmljivanjem apartmana, pritom on nema saznanja koliko dugo su se navedenim bavili kao niti koliko su apartmana imali. Što se tiče fasade na objektu koliko se on sjeća ista je od uvijek uređena. Parking u sklopu kuće uređen je poslije Domovinskog rata, a okućnica kuće je uređena prije toga. Svjedoku je poznato da su se pok. Marko i njegova supruga Rina bavili iznajmljivanjem te da je pok. Marko Butorac radio u Belgiji, Nizozemskoj i to na brodu, a najviše da je radio u Njemačkoj. Svjedok je naveo kako nema saznanja o njegovim primanjima niti o primanjima tužiteljice Marije Butorac, samo da se sjeća da mu se pok. Marko Butorac žalio da ne može doći do svojih novaca sa deviznih računa, jer se to u neko vrijeme nije moglo, pri tome svjedok je iskazao da je Marko mislio na svoju staru deviznu štednju.

17. U svom iskazu svjedok Tatjana Solejova iskazala je da je upoznala gospodina Marka Butorca kada je bila u Crikvenici, a on da je bio kod nje u Košicama sa gospođom Marijom u posjeti. U Crikvenici da je bila 1996. sa suprugom, kćeri i njenom prijateljicom te da su tada spavali u apartmanu kod Marka i Marije Butorac. Tada je Marko Butorac živio sa Marijom Butorac, a u kući kada je ona bila u Crikvenici sa obitelji bila je prisutna i sestra tužiteljice. Ona da je u Crikvenici sveukupno bila dva puta, a Marko da je skoro svake zime dolazio u Slovačku u Košice gdje je živio u stanu od Marije. Svjedokinja je navela kako joj je poznato da je Marko bio pomorski kapetan a kada ga je on upoznala više nije radio. Kada bi Marko dolazio u Slovačku ostajao bi po nekoliko mjeseci preko jeseni i zime i cijelo vrijeme bi boravio kod Marije Butorac. Ona da ih je stalno viđala zajedno, a Marko da je vidjela sigurno 10 do 20 puta. Nitko od njenih prijatelja da nije bio na liječenju niti ljetovanju u Crikvenici.

18. Saslušan kao svjedok Dragan Stojčić je u svom iskazu naveo kako je pokojnog Marka Butorca poznavao od 1997. kada je on došao stanovati u Crikvenicu,

Jurišićeva 5, i to na adresu koja je udaljena tri kuće dalje od njegove. Znali su se viđati kada bi šetao po Jurišićevoj ulici u kojoj su živjeli i on i pok. Marko Butorac. Svjedok je naveo da je poznavao i Markovog brata Ivu koji je dugo godina radio kao vozač u Kvarner ekspresu gdje da je radila i njegova supruga pa su se tako i upoznali. Markova supruga bila je Marija iz Slovačke koju je također znao viđati i ponekad sa njom porazgovarati ali ne toliko koliko sa Markom. 1998. godine on da je počeo radi u novootvorenoj turističkoj Agenciji "Autotrans", pa kako je ta Agencija bila posrednik za smještaj turista, Marko Butorac da ga je kontaktirao radi posredništva u smještaju turista. Agencija da je radila samo sa onim vlasnicima smještajnih objekata koji su imali rješenja o iznajmljivanju nadležnoga Ureda za turizam. Svjedok je iskazao kako je došao kod Marka u kuću te da se u prizemlju nalazilo dva do tri apartmana, i isti da nisu bili neke visoke kategorije. Agencija je imala mali broj gostiju, ali se sjeća da je Marko dolazio na autobusnu stanicu i tražio goste. Svjedok je naveo da ima saznanja da je Marko u Turističkoj zajednici prijavljivao goste i to nekad on a nekad njegova supruga. Iz razgovora da je imao saznanja da je njegova prva supruga bila iz Dramlja, da je dobro situiran i da je radio u Njemačkoj kao pomorac. Kada je došao u kuću kod Marka da je vidio samo dva tri apartmana, unutar kuće da su postojale stepenice prema gora zatim se iza balkona ulazilo u prostorije u kojem je bio jedan apartman odijeljen zastorom. Marko je jednim dijelom živio u Slovačkoj, a jednim dijelom u Crikvenici, odnosno tijekom zime boravio u slovačkoj, a tijekom svibnja svake godine bi se vraćali radi priprema za sezonu. Marko i Marija sami su čistili apartmane i sami su dolazili do gostiju, a u čišćenju da im je pomagala i Marijina sestra. Svjedok je naveo u svom iskazu kako smatra da se samo od iznajmljivanja nije moglo živjeti cijelu godinu jer da je turistička sezona trajala svega šest tjedana.

19. Tužiteljica je u svom iskazu navela da kada se vjenčala 1994. g. u Košicama u Slovačkoj sa Markom Butorcem od početka da su postojale neke intrige sa njegovom obitelji. Ona i pokojni ostavitelj da su živjeli u Crikvenici, na adresi Jurišićeva 13, a puno puta da su odlazili u Slovačku protiv čega je bio brat Marka Butorca Slobodan Butorac a i ostatak cijele obitelji. Na navedeno suprug joj je govorio da to ne uzima k srcu jer da ju on voli. Između supruga Marka Butorca i njegova brata Slobodana da nije bilo nikakve bratske ljubavi, a uopće se nisu niti posjećivali. Tužiteljica je navela da kada su ona i pokojni suprug bili u posjeti kod gospodina Slobodana tamo su bile velike intrige i na kraju da su ih potjerali. Tom događaju da je bio prisutan i gospodin Ive koji je isto rekao neka ih se potjera. Iskazala je da su ona i suprug Marko Butorac živjeli od turizma, od apartmana a suprug da je imao neku rentu, 500 – 600 DEM, imao je invalidsku mirovinu. Kada je ona došla živjeti kod ostavitelja nije bilo apartmana, nego samo sobe. Odmah te godine kada je došla oni da su preuredili sobe u apartmane i to ukupno 5 apartmana, 2 gore, jedan u sredini i još dva dolje. Prilikom preuređenja iskazala je da su morali renovirati sve kupaone, kupiti nove bojlere i pločice, lavandine i sve ostalo što je trebalo. Druga primanja da nisu imali.

Tužiteljica je nadalje navela kako su oko kuće napravili veliko parkiralište što je u ono vrijeme bilo jako skupo toliko da se od tog novca mogao kupiti četverosobni stan. U kući da su preuredili sobe u apartmane, kupili kuhinje, frižidere, namještaj i slično. Ona da se bavila sa turistima zajedno sa svojom pok. sestrom koja joj je u tome pomagala. Suprug da ništa nije radio oko iznajmljivanja, jedino da je popravljao ako se nešto pokvarilo u kući, i govorio je da je to ionako sve za nju. Gosti su jako voljeli njenoga pokojnoga supruga, i sviđalo im se da je sve prepustio njoj, a on da je išao na more, šetati, vratio bi se na ručak i znao popričati sa gostima.

Između tužiteljice i njenoga supruga Marka Butorca bila je razlika u godinama od 14 godina, kada se udala tužiteljica je imala 45 godina, a njen suprug da je već tada bio u mirovini. Kad je on došla u Hrvatsku, sobe se nisu iznajmljivale, tek poslije se dobila kategorizacija. U kući da je bilo 5 apartmana, ali u jednom da su oni spavali i taj se nije iznajmljivao. Ona da je vodila knjigu gostiju, boravišne pristojbe. Popunjenost apartmana bila je jako dobra, cijelo vrijeme da su imali goste, neke obitelji koje su svake godine dolazili. Njena sestra je radila u Slovačkoj u bolnici, gdje je upoznala puno liječnika koji su dolazili u apartmane, kao i drugo osoblje bolnice. Njen suprug da je bio jako precizan i govorio je da se odmah kada dođe gost uzmu njegovi dokumenti ispuni prijava odnese na turističku agenciju i naplati usluga.

U to vrijeme postojale su štedne knjižice, i ona da je nosila uplate na banku s time da je htjela da pola novaca bude na njegovo ime (od ostavitelja) a pola na njeno ali on je htio da se novac stavi samo na njegovo ime. Cijelih 25 godina zajedničkoga života da su novac štedili, suprug je govorio da se novac štedi a da će ga kasnije trošiti.

Za vrijeme braka da nisu nikuda putovali, osim u Slovačku u Košice gdje je bila njena sestra, i kamo je njen suprug jako volio odlaziti, samo su ga zanimale Košice.

Suprug Marko Butorac imao je 84 godine kada je preminuo, bio je teško bolestan. Kod njegove bolseti da joj je pomagala samo njena sestra i nitko od njegove obitelji ga nije došao pogledati jer su ih samo zanimali njegovi novci.

Ona da je u mirovini od 1992. g. u Slovačkoj, prvo je to bila invalidska mirovina, a potom starosna. Kada su odlazili i boravili u Slovačku ona i njen suprug da su živjeli u stanu njene sestre, koja je plaćala sve režije, znala je govoriti suprugu da bi i oni nešto trebali plaćati, ali on se na to nije obazirao jer je govorio da njena sestra kod njih dolazi na ljetovanje. Pokojni suprug da je bio jako strog za novce.

Suprug je nakon teške bolesti preminuo u Slovačkoj, i prije smrti da joj je rekao da mu je bila najbolja, a zahvalio se i njenoj sestri Bebi na svemu. Sahranjen je u Krmpotama, gdje je od prije imao napravljenu grobnicu, koja je bila napravljena i prije nego je ona došla.

Suprug i ona da su se vjenčali 1994. g. u Košicama, 28. listopada, i nakon vjenčanja došli živjeti u Crikvenicu. Pokojni Marko Butorac njen suprug da se morao odmah vratiti u Crikvenicu, u to vrijeme bio je rat, a negdje se sa nekim bio potukao te se zbog tog sudskog postupka morao vratiti a navedeno da je bilo u siječnju 1995. Odmah po dolasku da su vršili radove na apartmanima, trudeći se da radovi budu gotovi do sezone. Ona ne zna koliko su iznosile cijene radove jer se za izvršavanje istih plaćalo u gotovini i na ruke. Navedene radove da su platili Marko i ona zajedno, novci su bili od njene sestre koja je isti posudila i nešto je bilo od mirove supruga
Našli bi nekoga na ulici pitali bi da li želi raditi. Ona da je dobivala mirovinu u iznosu od 738 slovačkih kruna, a novac koji im je slala sestra slala je po potrebi kada je trebalo platiti za završene radove. Pokojni suprug da je radio za života u Njemačkoj u nekim firmama i da ne zna gdje je još radio.

Sa iznajmljivanjem da su krenuli 1995. g. za vrijeme trajanja sezone odnosno od lipnja do nekada čak i listopada. Znali su zaraditi od jedne sezone 15.000,00 EUR, a nekada i više. Na početku iznajmljivanja da nisu imali toliku zaradu jer je bio rat, a postepeno da je zarada od iznajmljivanja bila sve veća. U razdoblju rata apartmani su bili jeftini jer je bio rat ali su bili zauzeti. Sve oko iznajmljivanja glasilo je na Markovo ime a ona da je radila, svi novci su također bili na suprugovo ime. Sve prihode od iznajmljivanja da je Marko prijavljivao a novce plaćene od strane gostiju u valuti države iz koje su dolazili ona da je nosila na Markov račun u Riječkoj banci, sada Erste. U navedene apartmane da se stalno nešto ulagalo i popravljalo a koliki su bili troškovi

navedenoga ona da ne zna jer o navedenome nije vodila evidenciju. Troškove da su plaćali ona i suprug i to iz sredstava koje smo zaradili.

Režije za vrijeme boravka u Crikvenici da su zajednički plaćali iz zajedničke kase , svoju mirovinu da nije davala suprugu, nego da je sebi kupovala lijekove i stvari u Slovačkoj.

Suprug tužiteljice da je imao štednu knjižicu, ali taj novac da je podignuo radi plaćanja troškova iz sudskog postupka kojega je vodio. Ona ne zna o kojem je točno iznosu riječ ali samo zna da se knjižica sa novcem ispraznila. Kada su se vjenčali ona ne zna je li ostavitelj imao neku drugu štednju. Ja znam da nije imao drugu štednju. Novac od turizma odmah da su nosili u banku i cijeli život novce da su oročavali.

20. Tuženik Slobodan Butorac u svom iskazu rekao je kako je sa bratom bio u dobrim odnosima, a to dokazuju punomoći koje mu je brat dao, čak da mu je potpisao i punomoć iz Slovačke, da raspolažem sa njegovim računom, tekućim računom, kako bi njima – bratu i njegovoj supruzi novce mogao sa tog računa slati u Slovačku. Kada bi tužiteljica i njegov brat Marko Butorac odlazili u Slovačku uzeli bi novac a kada bi novca ponestalo on da bi im slao novac u Slovačku. Marko i Marija 6 mjeseci u godini da su stanovali u Crikvenici u Jurišićevoj, a 6 mjeseci u Slovačkoj. Za to vrijeme stalno da su se družili, Marko da je bio dobar sa svima i da ih je bilo sedmero braće i sestara. Marko da je imao tri mirovine, Njemačku, Dansku i Hrvatsku. Danska je bila oko 4.500 Danskih kruna, Njemačka 700 – 800 Eura i Hrvatska da je bila neki mali iznos. Tuženik je naveo kako je pok. Marko Butorac dugo vodio sud sa prvom suprugom u svezi kuće koja je onda bila kao što je sada, a njemu da je dao punomoć da se taj sud okonča. Naime, kada se Marko rastao od prve žene, živio je u Crikvenici sa jednom Njemicom, s kojom je živio u Crikvenici od 1980. do 1994. g. dok nije upoznao Mariju.

Marko i ta Njemica da se nešto sitno bavili turizmom, a Marko i Marija su se također bavili turizmom. Ta Njemica da je imala veliku mirovinu i po njegovom mišljenju Marko je u to vrijeme najviše novaca uštedio na svoj depozit uz naravno rad. Marko je radio u Danskoj i Njemačkoj i imao je ogromne plaće, naime on da je radio u Njemačkoj i imao 2.000 DEM plaću a Marko je imao 6.000 DEM.

Marko i Marija da se bavili turizmom od 1997. g. Iznajmljivali su tri apartmana.

Na katu je bio jedan stan, pregradio se hodnik, da bi se od tog velikog stana mogla napraviti dva manja apartmana. Jedan apartman je veličine oko 30 m2 a drugi oko 40 m2. Još jedan apartman je bio u suterenu i još jedan stan u kojem su živjeli Marko i Marija. Navedeno da se počelo raditi 1996. g.

Još su se napravile jedne stepenice uz kuću izvana, da se preko balkona ide u taj jedan mali apartman na katu. To je sve što je napravljeno. Puno kasnije je iskopano gradilište od garaže, 10 – 12 m, da se može parkirati, i to je rađeno u grubo.

Svjedokinja je iskazala da je kao turist bila kod Marka i Marije 1996., a oni su se počeli baviti turizmom tek 1997. g. Marko je bio taj koji je vodio turizam, išao ispred turističkih ureda, sačekivao turiste i to skupa sa Katom Marjanović. Vjerojatno je apartmane čistila Marija, on da ne zna jesu li uzimali još kakvu čistačicu. Zna da je Marija zadnju godinu 2014. – 2015. od iznajmljivanja zaradila iznos od 5.000,00 kuna. Marija da nije imala punomoć na računima od Marka.

On da nije bio na vjenčanju svojeg a u Košicama da je bio jednom 2016. kada je Marko bio bolestan i posjetio ga je zajedno sa svojim unukom.

Marko i Marija da su za vrijeme trajanja braka svake godine zimi bili u Slovačkoj.

Spor sa prvom suprugom Marka je okončan 2015. možda 2016. g. Novac kojega je slao Marku u Slovačku da je dignuo sa deviznog Markovog računa. Na kojem misli da je i Marija imala punomoć.

Radovi koji se odnose na pregrađivanje apartmana trajali su par dana, i to su bile preinake a ne nikakvi veliki radovi. Tuženik je iskazao da je Marko imao u vrijeme zaključenja braka sa tužiteljicom iskazujem da je imao velike novce i ušteđevinu jer da je cijeli život šparao. Novce je stalno oročavao na tri godine i povećavao te iznose. Sa bratom je pričao o tome od čega su oni živjeli i da mu je rekao da su živjeli od mirovine i od toga što bi zaradili od turizma. Novac koji je on imao od depozita koji je šparao da se nije dirao. O tome koliko se zarađivalo od turizma da je dobio saznanja jer je on u Slovačku slao papire od porezne uprave u Hrvatskoj za poreznu upravu u Njemačkoj.

21. Radi odlučivanja o osnovanosti tužbenoga zahtjeva tužiteljice u dijelu koji se odnosi na utvrđenje bračne stečevine tužiteljice i njenoga pokojnoga supruga Marka Butorca glede novčanih sredstava na tekućem i deviznom računu otvorenima na ime ostavitelja kod Erste & Steiermarkische bank d.d. kao i deviznih sredstava oročenih u istoj banci po ugovorima od 23.6.2015., 25.5.2015. i 27.5.2015. sud je zatražio i pribavio sukladno spornim utvrđenjima između stranaka od Erste & Steiermaerkische banke d.d. podatke o stanju računa pok. Marka Butorca, iz Crikvenice, Jurišićeva 13, OIB 36448393814, a počevši od 1994. godine do danas i to po računima slijedećih brojeva 7700860721, 7407214764, 7407218423 i 7407247462. Sud je zatražio i dostavu podataka o tome kada je otvoren devizni račun broj 7700860721 te o stanju na tom računu od otvaranja tog računa do danas, kao i da li je vidljiv eventualni prijenos novčanih sredstava s nekog prijašnjeg računa pok. Marka Butorca na taj račun na dan otvaranja računa i slijed svih eventualnih prijenosa sa prijašnjih računa pok. Marka Butorca koji se mogu povezati s predmetnim računom za razdoblje od 1994. godine do 28.01.2017. godine. Osim navedenoga sud je zatražio podatke od Erste banke o porijeklu novčanih sredstava na računima 7407214764, 7407218423 i 7407247462, odnosno je li vidljivo s kojeg računa je izvršena uplata na te oročene depozite, odnosno slijedu svih uplata i prijenosa po svim eventualnim prijašnjim računima pok. Marka Butorca od 1994. godine do zaključenja tih oročenih depozita, odnosno da li su predmetni oročeni depoziti vezani uz prijašnje oročene depozite te da li se može utvrditi novčani slijed uplata na te oročene depozite od 1994. do zaključenja predmetnih oročenih depozita, odnosno na dostavu prometa po računima otvorenim na ime Marka Butorca za razdoblje od 1994., kada je sklopljen brak tužiteljice i ostavitelja Marka Butorca, do zaključno 2017., kada je brak prestao smrću supruga Marka Butorca, sve sukladno prijedlozima stranaka postupka. Nakon dostave navedenih podataka od strane Erste banke d.d. rješenjem ovoga suda od 7. veljače 2025. prihvaćen je prijedlog tužiteljice te je u dokaznom postupku provedeno financijsko vještačenje po vještaku Darku Haniku a zadaća vještaka bila je da se po dostavljenoj dokumentaciji u spisu vještak očituje može li se iz svih podataka dobivenih od Erste banke d.d. (listovi 297 – 350 spisa) o stanju računa i prometu po računima utvrditi porijeklo novčanih sredstava na računima koji su predmet tužbenog zahtjeva, o iznosima na računima pok. Marka Butorca na dan zaključenja braka sa tužiteljicom odnosno do dana 29.10.1994., potom jesu li po istim računima vidljive uplate iz inozemstva koje bi predstavljale uplatu mirovine i koji bi to bili iznosi, jesu li po računima vidljive uplate po staroj štednji te uplate oročenih depozita, kao i isplate na oročenu štednju i u kojim iznosima, je li iz bankovnih podataka vidljivo da bi novčana sredstva koja se nalaze na računima koja su predmetom tužbenog zahtjeva predstavljala prihode od iznajmljivanja.

22. U odnosu na postavljenu zadaću vještak je izradio nalaz i mišljenje koji je dostavljen u spis dana 7. travnja 2025. i prileži spisu na listovima 369-391 spisa. U svom pisanom nalazu vještak Darko Hanik utvrđuje da je iz dostavljenih podataka Erste Banke d.d. na ime pok. ostavitelja dana 20. prosinca 2020.:

- na računu br. 7407214764 – oročeni depozit stanje računa u iznosu 257.583,03 EUR;
- na računu br. 7407218423 – oročeni depozit stanje računa iznosi 120.906,31 EUR;
- na računu br. 7407247462 – oročeni depozit stanje računa iznosi 96.234,08 EUR;

Dakle, sveukupno stanje računa koji su predmet tužbenog zahtjeva je iznos od 474.723,42 EUR.

Na listu 380 -381 spisa odnosno stranicama 12 i 13 nalaza i mišljenja vještak je utvrdio da je po svim osnovama po deviznim računima štediša Marko Butorac ukupno ostvario štednju i prihod po deviznim računima u Riječkoj banci d.d. do dana zaključenja braka iznos od ukupno 173.773,03 DEM – preračunato u EUR sukladno službenom tečaju 1,95583 DEM iznosi 88.848,74 EUR.

Nadalje zaključno vještak utvrđuje da je nakon detaljnog pregleda sve dokumentacije u spisu zaključak da iz ukupnih prometa po svim računima ostavitelja vidljiv je tijek novca na način da je najveći dio sredstava uplaćen od vlasnika računa Marka Butorca i to na sljedeći način:

- u razdoblju od 1992. - 1997. vidljiva su isključivo sredstva početne uplate štednje i potom uplate (priznavanje) stare štednje, koja je bila blokirana iz poznatih razloga razdruživanja bivše države (SFRJ), kao i deviznih oznaka – mirovine (penzije) u periodu od 1994.- 2001. (osam godina) iz inozemstva do uvođenja EUR-a kao valute. Radi se o ukupnom iznosu od 175.373,11 EUR.
- u razdoblju od 2002.-2016. (petnaest godina) prihodi vlasnika računa prvenstveno se odnose na devizne oznake iz inozemstva – mirovina (penzija) u EUR-ima te se radi o ukupnom iznosu od 129.903,78 EUR,
- u razdoblju od 2008.-2016. (devet godina) prihodi vlasnika računa još se odnose na devizne doznake iz inozemstva – penzija u DKK (dankske krune) te se radi o ukupnom iznosu od 105.496,20 DKK ili preračunato u EUR 14.229,14 EUR.
- osobni prihodi-prometi-štednja (stara, nova, doznake mirovine bez kamata na oročena sredstva) vlasnika računa pokojnog ostavitelja Marka Butorca u razdoblju od 1992. do 2016. godine iznose ukupno 319.506,03 EUR (što predstavlja zbrojene prethodno navedene iznose 175.373,11 + 129.903,78 +14.229,14).
- ukupna oročena sredstva u tom razdoblju iznosila 1.590.945,19 EUR-a što je rezultiralo ukupnom kamatom od 116.122,25 EUR-a, kao i odobrenim bonusima od 7.420,85 EUR-a.

Slijedom prednje navedenoga vještak zaključuje da u vremenskom razdoblju od 1992. do 2016. sveukupni prihodi Marka Butorca od štednje, doznaka iz inozemstva, kamata i bonusa iznosili su 443.049,13 EUR uvećano za oročenu sredstva po raznim rokovima oročenja u iznosu od 31.674,29 EUR što daje ukupan iznos stanja računa od 474.723,42 EUR. Vještak u nalazu osim navedenih iznosa ističe da su na deviznim računima Marka Butorca vidljive i druge transakcije (uplate, isplate, prijenosi kako gotovinski tako i depozitni) te da je nemoguće sa sigurnošću utvrditi izvore tih svih sredstava ali vještak zaključuje prema visini iznosa i terminima uplata da se dio uplata na te račune odnosi i na prihode od izdavanja kapaciteta – tri apartmana u vlasništvu Marka Butorca turistima. Te uplate na račun vještak je prikazao pod nazivom drugi

prihodi (nespecificirani) koji u razdoblju od 1995. do 2016. iznose ukupno 157.165,00 EUR-a.

23. U očitovanju na izrađeni nalaz i mišljenje vještaka tuženici su isti nalaz osporili u dijelu kojim vještak procjenjuje od ukupnih novčanih sredstava na računima pokojnog ostavitelja da bi iznos od 157.165,00 EUR predstavljao iznos stečen s osnova iznajmljivanja apartmana u periodu od 1995. do 2016. jer bi iz toga proizlazilo da je prosječna godišnja zarada od apartmana iznosila oko 7.000,00 EUR, a što da je suprotno podacima o prijavljenim prihodima od imovine i imovinskih prava pok. Marka Butorca i tužiteljice za period od 2011. do 2014., a koji prihodi su neznatni. Naime, tuženici ističu kako iz dostavljenih poreznih prijava proizlazi da je pok. Marko Butorac najviši prihod od imovine ostvario u 2011.,2012. i 2013., a taj prihod nije iznosio više od 3.000,00 EUR, dok je prijašnjih godina taj prihod bio višestruko manji jer su i cijene apartmana bile niže, a sama tužiteljica da je u iskazu navela da su apartmani bili jeftini. Također, iz nalaza vještaka bi proizlazilo da niti jedan dio zarade od iznajmljivanja kroz period od 21 godinu nije potrošen na troškove svakodnevnog života i troškove samog iznajmljivanja, što je također u suprotnosti s iskazom tužiteljice koja je navela da su ta sredstva trošena za život i za troškove iznajmljivanja. Slijedom navedenoga vještaku su postavljena dodatna pitanja radi razjašnjenja nalaza odnosno može li se iz izvršene analize podataka dostavljenih od Erste banke d.d. utvrditi porijeklo novčanih sredstava koja se nalaze na računima, oročenim depozitima broj: 7407214764, 7407218423 i 7407247462, odnosno je li izvor tih novčanih sredstava oročena štednja pok. Marka Butorca koju je isti ostvario prije zaključenja braka s tužiteljicom i koju oročenu štednju je nastavio oročavati i nakon zaključenja braka s tužiteljicom, zajedno sa svojim ostalim prihodima, odnosno mirovinom, potom ukoliko vještak smatra da se dio nespecificiranih prihoda u periodu od 1995. do 2016. odnosi na prihode od iznajmljivanja može li se utvrditi koji je to točan iznos i na temelju čega zaključuje da su to prihodi od iznajmljivanja u odnosu na nespecificirane prihode koji se odnose na iznajmljivanje. Nadalje, predlaže se da se vještak očituje jesu li ti iznosi podizani sa računa ili su oročavani kao i da se vještak očituje koje su bile mogućnosti godišnje zarade od iznajmljivanja tri apartmana u periodu od 1997. do 2014. prema kategorizaciji tih apartmana koja se nalazi u spisu, a imajući u vidu iskaz tužiteljice da su svi gosti prijavljivani, podatke o prijavljenim prihodima od imovine i imovinskih prava pok. Marka Butorca i tužiteljice za period od 2011. do 2014. te popis gostiju za period od 1997. do 2014. koji je dostavila tužiteljica i koji se nalazi u spisu, kao i da se očituje koji su bili prosječni troškovi održavanja tih apartmana te prosječni troškovi zajedničkog života dvije osobe kroz navedeni period u odnosu na devizni račun broj 7700860721 vještak u nalazu navodi drugačija konačna stanja od onih u potvrdi Erste banke d.d. od 20.12.2020. pa se predlaže da isti obrazloži tu razliku.

24. Glede dostavljenoga nalaza vještaka tužiteljica je u svom očitovanju u podnesku od dana 5. rujna 2025. isti osporila i navela da je vještak u svom nalazu utvrdio da ukupna štednja i prihodi po deviznim računima Marka Butorca, po svim računima u Riječkoj banci d.d. do dana 29. listopada 1994. (dan zaključenja braka sa tužiteljicom) iznosili su ukupno 173.773,03 DEM (161.581,44 DEM + 12.191,59), a koji pristup tužiteljica smatra pogrešnim. Ovo iz razloga jer tužiteljica ne spori da su prije i poslije sklapanja braka 29. listopada 1994. na račune ostavitelja pok. Marka Butorca uplaćivana novčana sredstva s osnova stare devizne štednje i devizne mirovine, ali smatra da je vještak umjesto zbroja svih uplata tj. prihoda trebao u obzir uzeti i sve isplate odnosno rashode s računa, te utvrditi ukupnu visinu svih novčanih sredstva na

dan 29. listopada 1994. Tužiteljica je nadalje tvrdila da puko zbrajanje svake pojedine stavke priljeva na račun tj. doznaka, uplata i prijenosa novčanih sredstava s drugih računa, a bez uzimanja u obzir ijedne rashodovne stavke tj. isplata, bilo u efektivi, trajnim nalogom ili prijenosom na drugim račun, nije ispravan način da bi se izračunalo koliko je zapravo udio tako zbrojenih novčanih sredstava u ukupnoj masi sredstava koja se nalaze na oročenim depozitima po utuženim Ugovorima o oročenom depozitu od 25.05.2015., 27.05.2017. i 23.06.2015. te da stoga nije moguće iz provedenoga vještačenja utvrditi ono što je traženo i dano u zadatak vještaku.

25. Glede dostavljenih primjedbi stranaka u odnosu na izrađeni nalaz i mišljenje vještak Darko Hanik pisano se očitovao podneskom od dana 23. listopada 2025. Iz navedenoga očitovanja proizlazi da vezano uz primjedbu tužiteljice o tome može li se utvrditi porijeklo novčanih sredstava na računima ostavitelja u dostavljenom nalazu iscrpno dao pregled prihoda po računima pokojnog ostavitelja te je time na postavljeni zadatak odgovorio. Nadalje, vještak ističe da je u nalazu točno naveo stanje računa pokojnog ostavitelja Marka Butorca na dan zaključenja braka sa tužiteljicom. Također vještak ističe da je u nalazu detaljno opisano uplate po staroj štednji, uplate oročenih depozita i isplate na oročenu štednju. Vještak je napomenuo da je odgovorio i na zadatak suda oko toga jeli iz bankovnih podataka vidljivo da bi novčana sredstva koja se nalaze na računima ostavitelja predstavljali prihod od iznajmljivanja, vještak ističe i da je na navedeno pitanje odgovorio i to na način da ne može detaljno utvrditi porijeklo uplaćenih novčanih sredstava ali obzirom na vrijeme uplate i iznosa uplate može se smatrati da se radi o prihodima od iznajmljivanja. Osim u pisanom očitovanju vještak je i usmeno na ročištu održanom dana 10. prosinca 2025. iskazao da ostaje kod izrađenog nalaza i mišljenja te da je kod izrade istoga uzeo u obzir i prihode i rashode po računima, tako da iznos od 2.011.569,48 EUR predstavlja prikaz ukupnoga prometa, u to ulazi uglavnom iznosi oročene štednje i to je pokazatelj ukupnoga prometa. Također vještak je ustrajao pri svojem nalazu u pogledu toga da je u nalazu prikazao pod drugi prihodi nespecificirani potencijalne prihode od iznajmljivanja u cijelom periodu od 1994. pa do 2016.g. Vještak je u iskazu naveo da on pretpostavlja da se radi upravo o prihodima od iznajmljivanja jer su uplaćivani u vremenskom periodu turističke sezone, a po visini iznosa nekako mu se činilo da odgovaraju iznosima za vrstu i broj kapaciteta koje je u toj nekretnini iznajmljivano, kao što to i proizlazi na stranici 23 nalaza, prikazano u iznosu od 157.165,00 EUR. Ističe da s obzirom na veličinu uplaćenih iznosa i period uplaćenih iznosa, upućuje na to da se radi o prihodima od iznajmljivanja, ali da se pritom točno ne može tvrditi koji je izvor tih uplata. Nespecificirani drugi prihodi, a za koje je pretpostavio da su prihodi od iznajmljivanja, po njegovom zaključku da su mogli ući u oročenu štednju i to u iznosu od 31.674,29 EUR, a što predstavlja razliku iznosa od 474.723,42 EUR i iznosa od 443.049,13 EUR. Vezano uz navode tuženika i prigovore iz očitovanja u odnosu na dostavljeni nalaz glede nespecificiranoga prihoda vještak je naveo da podaci Porezne uprave i u spis dostavljene Potvrde nisu korišteni prilikom izrade vještačkoga nalaza jer po mišljenju vještaka paušalno oporezivanje za iznajmljivanje turistima nema veze sa stvarnim prometom te se podaci Porezne uprave o prihodima od iznajmljivanja mogu razlikovati od stvarnih prihoda. Naime paušalno oporezivanje dohotka od iznajmljivanja predstavlja porez koji se naplaćuje paušalno od iznajmljivača po broju kreveta koji iznajmljivač iznajmljuje turistima te se isti porez ne naplaćuje temeljem stvarnog prometa koji je ostvaren po osnovu iznajmljivanja.

26. S obzirom na vrijeme sklapanja braka i trajanje bračne zajednice, na imovinu stečenu za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka odnosno od 29. listopada 1994. do 1. srpnja 1999. primjenjuju se odredbe Zakona o braku i porodičnim odnosima sukladno odredbi članka 363. stavak 2. Obiteljskog zakona (Narodne novine br. 162/98), koji je bio u primjeni od 1. srpnja 1999. do 13. srpnja 2003., prema odredbama Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj 116/03, 17/04, 136/04 i 107/07 dalje: ObZ/03), koji je bio u primjeni od 14. srpnja 2003. do 31. listopada 2015., a na imovinu stečenu za vrijeme trajanja bračne zajednice stranaka od 1. studenoga 2015. nadalje primjenjuju se odredbe Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 i 156/23 dalje: ObZ/15).

27. Predmet dijela tužbenog zahtjeva tužiteljice je utvrđenje bračne stečevine glede novčanih sredstava na računima ostavitelja, koja su stečena za vrijeme važenja ObZ/15, odnosno u razdoblju od zaključenja braka 1994. do prestanka istoga smrću ostavitelja 2017. Sukladno navedenome materijalno pravne odredbe koje se imaju primjeniti u ovom slučaju su odredbe ObZ/15. Prema odredbi članka 36. stavak 1. i 3. ObZ/15 bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine. Bračni drugovi su u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drugačije ugovorili. Prema odredbi članka 39. ObZ/15 imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina. Vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom trajanja bračne zajednice na pravnom temelju različitom od temelja iz članka 36. ObZ/15.

28. Tužiteljica tužbenim zahtjevom potražuje ½ dijela ukupnih novčanih sredstava koja se nalaze na novčanim računima ostavitelja Marka Butorca navodeći da je navedena imovina njena bračna stečevina koja joj sukladno zakonskoj presumciji pripada u ½ dijela. Tuženici su navedeno osporili tvrdeći da su sva novčana sredstva na položenim računima isključivo vlastita imovine pokojnog ostavitelja. Iz provedenog financijskog vještačenja te dostavljenih podataka Erste & Steiermaerkische Bank d.d. Rijeka proizlazi da na računima koji glase na ime pokojnog ostavitelja a koji su predmet tužbenog zahtjeva evidentiran je iznos od ukupno 474.723,42 EUR. Nadalje iz istoga proizlazi da je na štednim računima ostavitelja vidljivo da su u vremenskom razdoblju od 1992. do 2016. sveukupni prihodi Marka Butorca od štednje, doznaka iz inozemstva (mirovina ostavitelja) kamata i bonusa iznosili 443.049,13 EUR uvećano za oročenu štednju u iznosu od 31.674,29 EUR što sveukupno predstavlja iznos od 474.723,42 EUR koji je utvrđen po potvrdama banke kao stanje računa pok. ostavitelja. Nadalje, budući da je vještak u nalazu naveo da bi iznos od 157.165,00 EUR od ukupnog stanja računa ostavitelja vjerojatno predstavljao prihod kojega su tužiteljica i ostavitelj ostvarili kao prihod od iznajmljivanja i položili na račun sud u odnosu na navedeni dio novčanih sredstava položenih na računima pokojnog ostavitelja smatra imovinom koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja njihove bračne zajednice. Dakle smatra navedeni dio bračnom stečevinom. Naime, navedeni nalaz vještaka sud prihvaća kao pravilan i stručan te usklađen sa podacima – ispravama u spisu odnosno Potvrdama Erste banke d.d. Slijedom navedenoga sud utvrđuje da je tužiteljica dokazala djelomično osnovanost svoga zahtjeva i to u pogledu dijela novčanih sredstava položenih na računu ostavitelja koji predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i ostavitelja i to u iznosu od 157.165,00 EUR dok u preostalom dijelu odnosno u iznosu od 317.558,42 EUR navedeni iznos predstavlja po mišljenju ovoga suda vlastitu imovinu pokojnoga ostavitelja. Naime iz provedenog vještačenja sud utvrđuje da se radi o

njegovim računima na kojima je prije zaključenja braka postojala njegova ušteđevina i to u iznosu od 173.773,03 DEM (161.581,44 DEM + 12.191,59), koja je i nakon zaključenja braka nastavljena oročavati. Osim navedenoga na računima su vidljive i doznake inozemne mirovine koja je također oročavana na tim istim računima i koja je ostvarena kao njegovo osobno pravo nastalo iz rada u inozemstvu također u razdoblju prije zaključenja braka sa tužiteljicom.

29. Prilikom donošenja odluke o postojanju bračne stečevine koja se odnosi na imovinu stečenu kao prihod od iznajmljivanja sud vjeruje iskazu tužiteljice kada navodi kako su ona i njen suprug cijelo vrijeme trajanje braka živjeli od prihoda ostvarenih od iznajmljivanja te od mirovine ostavitelja kao i da su kroz čitav zajednički suživot sve ušteđene novce od iznajmljivanja polagali na štedne knjižice koje su glasile isključivo na ime pokojnog ostavitelja. Navedeni iskaz tužiteljice u tom dijelu sud smatra logičnim uvjerljivim i životnim te mu isti poklanja vjeru, a isti je potvrđen i iskazima saslušanih svjedoka Milene Štefančić, Ivice Šegota, Kate Marijanović, Tatjane Solejeve te Dragana Stojčića koji su iskazivali da su se tužiteljica i pokojni Marko Butorac cijelo vrijeme braka bavili iznajmljivanjem te da su jedan dio godine odnosno ljeti živjeli u Crikvenici, a drugi dio godine u Slovačkoj. Svjedoci su iskazivali kako je tužiteljica vodila brigu oko gostiju, dočekivala ih, prala posteljinu, čak je i dovodila goste s obzirom da je Slovakinja. Navedene iskaze svjedoka sud je ocijenivši iste uvjerljivim, istinitim i usklađenima sa materijalnom dokumentacijom (rješenjima o iznajmljivanju i kategorizaciji) u spisu prihvatio u potpunosti. S obzirom na prethodna utvrđenja činjeničnog stanja iz iskaza tužiteljice i iskaza saslušanih svjedoka sud smatra da je vještak u svom nalazu a uzimajući u obzir datume uplata na račun ostavitelja (ljetni period) valjano procijenio da bi iznos od 157.165,00 EUR predstavljao iznos koji bi se smatrao prihodom od iznajmljivanja kojega su tužiteljica i ostavitelj polagali na račun ostavitelja, te stoga sud smatra da navedeni iznos predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i pokojnog ostavitelja. Ovo iz razloga jer sud smatra da je bavljenje iznajmljivanje kod tužiteljice i pokojnog ostavitelja bio rad koji je doveo do prihoda kojega su zajednički ostvarili tužiteljica i ostavitelj za vrijeme braka. Navod tuženika da prihod od iznajmljivanja i iznajmljivanje apartmana nije rad te da s obzirom da su i tužiteljica i ostavitelj već u vrijeme zaključivanja braka bili u mirovini nisu ostvarili za vrijeme trajanja braka nikakvu bračnu stečevinu jer nisu radili sud smatra neosnovanim i to iz razloga jer mirovina sama po sebi ne isključuje postojanje bračne stečevine u ovom konkretnom slučaju. Naime iz cjelokupno utvrđenog činjeničnog stanja u spisu proizlazi da su se bračni drugovi bavili iznajmljivanjem čitavo vrijeme trajanja braka što su potvrdili i svjedoci – neposredni susjedi tužiteljice i ostavitelja te sud navedeni prihod uzima da je isti imovina koju su radom za vrijeme trajanja bračne zajednice stekli bračni drugovi. Slijedom naprijed navedenoga sud je prihvatio u dijelu tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje bračne stečevine za iznos od 157.165,00 EUR odlučivši kao u točki I. izreke ove presude.

30. Što se tiče preostalog novčanog iznosa na računima ostavitelja odnosno iznosa od preko 157.165,00 EUR do ukupnog stanja računa od 474.723,42 EUR odnosno iznosa od 317.558,42 EUR sud navedeni iznos smatra vlastitom imovinom ostavitelja koju je isti stekao prije zaključenja braka sa tužiteljicom. Naime iz nalaza vještaka proizlazi da se radi o prihodima ostavitelja Marka Butorca nastalim od ranije štednje koja je postojala na ime ostavitelja Marka Butorca prije zaključenja braka sa tužiteljicom, doznaka iz inozemstva, kamata i bonusa potom prihoda od inozemne

mirovine koju je ostavitelj stekao prije zaključenja braka koja sva imovina po stajalištu ovoga suda ima se smatrati vlastitom imovinom, a ne bračnom stečevinom kako je to tvrdila tužiteljica. S obzirom da tužiteljica na kojoj je teret dokaza u ovom postupku nije dokazala da bi sva sredstva na štednim računima pokojnog ostavitelja predstavljala njihovu bračnu stečevinu te da bi joj pripadala po toj osnovi polovica svih novčanih sredstava, već je po mišljenju ovoga suda za samo dio sredstava dokazala osnovanost svojih navoda o postojanju zajedničkog prihoda kojega je stjecala za vrijeme braka sa ostaviteljem valjalo je djelomično prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice i utvrditi da bračna stečevina predstavlja samo dio novčanih sredstava na računima te da se u preostalom dijelu radi vlastitoj imovini pokojnog ostavitelja. Slijedom navedenoga sud je odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

31. Što se tiče ostatka tužbenog zahtjeva tužiteljice – utvrđenja bračne stečevine u odnosu na nekretninu iz zk.ul. 1105 k.o. Crikvenica koja je vlasništvo u cijelosti pokojnog ostavitelja sud je navedeni dio tužbenoga zahtjeva odbio kao neosnovan. Tužiteljica u činjeničnim navodima iz tužbe i navodima tijekom postupka tvrdi da je po osnovi ulaganja i adaptacije u nekretninu koja je u isključivom vlasništvu pokojnog ostavitelja stekla pravo na polovicu navedene nekretnine kao njene bračne stečevine. Ističe da su radovi adaptacije i preuređenja predmetne nekretnine vršeni odmah nakon zaključenja braka odnosno 1995. godine pa stoga valja reći kako se u ovom slučaju, obzirom na trenutak stjecanja prava vlasništva nad predmetnom nekretninom ima primjenjivati Zakon o braku i porodičnim odnosima (Narodne novine broj 11/78 i 27/78; dalje u tekstu ZBPO) na temelju čl. 363. st. 2. Obiteljskog zakona (Narodne novine br. 162/98) i to čl. 271 koji određuje da imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili potječe iz te imovine, njihova je zajednička imovina. Čl. 281 ZBPO-a određuje da kod utvrđivanja suvlasničkih dijelova udio bračnog druga u zajedničkoj imovini određuje se prema njegovom doprinosu u stjecanju te imovine. U slučaju spora sud određuje koliki je bio doprinos bračnih drugova u stjecanju zajedničke imovine, pri čemu vodi računa ne samo o osobnom dohotku i zaradi svakog od bračnih drugova, nego i o pomoći jednog bračnog druga drugome, o radu u domaćinstvu i porodici, brizi oko odgoja i podizanja djece, kao i o svakom drugom obliku rada i suradnje u upravljanju, održavanju i povećanju zajedničke imovine. Stupanjem na snagu Obiteljskog zakona (Narodne novine 162/98) na utvrđivanje bračne stečevine ima se primjenjivati i taj zakon za imovinu stečenu nakon stupanja na snagu tog zakona, a koji određuje u članku 253 st. 1 da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili. Isto uređuje i Obiteljski zakona (Narodne novine 116/03, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13, 75/14) u članku 249. 18.Članak 257 st. 2 određuje da je vlastita imovina imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 252. ovoga Zakona (nasljeđivanje, darovanje i sl.).

Odredbom članka 156. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst) propisano je da se dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u njih ne može steći vlasništvo, ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene odnosno prigrađene nekretnine. U stavku 2. propisano je da pravila obveznoga prava određuju

pripada li pravo na naknadu onome tko je dogradio, nadogradio ili preuredio zgradu ili prostoriju, ili je ulagao u takvu zgradu ili prostoriju.

Tužiteljica je isticala u tijeku postupka da su radovi adaptacije predmetne nekretnine vršeni odmah nakon zaključenja braka nje i pokojnoga ostavitelja dakle 1995. godine te da je u parničnom postupku koji je vođen između bivše supruge ostavitelja Katarine Rine Domijan i ostavitelja pod poslovnim brojem P-181/2010 utvrđeno da je u tom predmetu provedeno građevinsko vještačenje kojim je utvrđen gabarit predmetnog objekta kao i posebni dijelovi obiteljske kuće u Jurišićevoj br. 13, te da je ostavitelj u žalbi protiv navedene presude naveo i opisao posebne dijelove kuće u Jurišićevoj br. 13. Tužiteljica je isticala kako je u navedenom parničnom predmetu i uvidom u priloženo građevinsko vještačenje P-181/2010 razvidno da u predmetnoj kući nisu bili izvedeni apartmani, da nije bio izveden parkirališni prostor te da su nakon 1991. g. provedenog vještačenje, izvođeni radovi na ulaganju u nekretninu a prilikom kojih radova je nastala bitna promjena u stanju i vrijednosti predmetne nekretnine. Radi utvrđenja navedene sporne činjenice kada su vršeni radovi adaptacije nekretnine kao i prenamjene tužiteljica je predlagala provođenje građevinskog vještačenja na okolnosti utvrđenja sadašnjih gabarita predmetne kuće, broj i stupanj dovršenosti te namjene posebnih dijelova nekretnine i izvršenih poboljšica. Navedeni dokazni prijedlog tužiteljice je prihvaćen međutim budući ista nije uplatila predujam za potrebe provedbe građevinskog vještačenja te kako je ista odustala od provođenja navedenoga dokaza podneskom od dana 28. svibnja 2026. sud navedeni dokaz građevinskim vještačenjem nije provodio.

32. Sud je u dokaznom postupku priložio spise ovoga suda poslovni broj Pu P-578/2015 (ranijeg broja - P-181/2010 i P-404/90) te izvanparnični predmet R2-667/15 te izvršio uvid u presudu ovoga suda poslovni broj P-181/2010. Iz navedene presude Općinskoga suda u Crikvenici, poslovni broj P-181/2010 proizlazi da je između tužitelja Dragutina Domijana iz Crikvenice, Trg Stjepana Radića br. 2, kao nasljednika iza pok. Katarine Rine Butorac iz Crikvenice, i pokojnog ostavitelja Marka Butorca, vođen parnični postupak predmetom kojeg je bilo utvrđenje bračne stečevine glede nekretnine koja je predmetom i ovog postupka. Tako iz navedene presude proizlazi da je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja Dragutina Domijana te je isti utvrđen suvlasnikom obiteljske kuće s okućnicom i garažom u Crikvenici, Jurišićeva 13 i to u 3/10 dijela, koja nekretnina je sagrađena na kč.br.508 od 91 čhv., kč.br.509/2 od 43 čhv i kč.br. 2481/29 od 24 čhv., sve iz zk ul.br. 1105 k.o. Crikvenica. Navedenom presudom utvrđeno je da tužitelju kao pravnom sljedniku pokojne supruge pripada pravno na stvarnopravni zahtjev glede predmetne nekretnine i to po osnovi bračne stečevine. Nadalje, u samoj odluci sud utvrđuje da je tuženik predmetnu nekretninu kupio od svoje uštedevine u prosincu 1960. i da je ista predstavljala prizemnicu (od tri sobe), s okućnicom u Jurišićevoj ulici br. 13 u Crikvenici te da su za vrijeme trajanja braka pokojnog ostavitelja i njegove bivše supruge Katarine Rine Butorac izvođeni radovi dogradnje i nadogradnje gore opisane kuće u Jurišićevoj br. 13, Crikvenica, i to tako da su sagrađeni suteren, prvi kat s potkrovljem i garaža, a nesporno je i da je adaptirano postojeće prizemlje. Nadalje, iz navede odluke suda proizlazi da je predmetna nekretnina koja je u vrijeme kupnje bila kuća prizemnica sa tri sobe nakon izvršenih radova postala kući koja se sastoji od suterena, prizemlja, prvog kata i potkrovlja, sa okućnicom i garažom u Jurišićevoj ulici br. 13 u Crikvenici. S obzirom na prednja utvrđenja da je ranije postojeća "stara kuća" kvalitativno postala drugi objekt, različit od prvobitnog, a uzevši u obzir i nespornu činjenicu da su stranke (pokojni ostavitelj Marko Butorac i njegova bivša supruga Katarina Rina Butorac) zajedničkim

dogovorom gradile upravo takvu obiteljsku kuću, sud je utvrdio da tužitelju kao pravnom sljedniku pokojne Katarine Rine Butorac pripada pravo na stvarno-pravni zahtjev u odnosu na čitav novonastali objekt, kao novu cjelinu. Nakon pravomoćnosti navedene odluke stranke prethodno opisanog i vođenog parničnog postupka zaključile su sudsku nagodbu pred Općinskim sud u Rijeci, Stalna služba u Crikvenici u spisu poslovnoga broja R2-667/2015. Navedeni predmet sud je u ovom dokaznom postupku priložio na ovaj postupak te uvidom u sadržaj nagodbe proizlazi da su Marko Butorac i Dragutin Domijan izvršili zamjenu nekretnina i to na način da je Marku Butorcu pripali suvlasnički dijelovi nekretnina u zk.ul. 2029 k.o. Ledenice i 3/10 idealnog dijela nekretnina označenih kao kč. br. 508 kuća br. 13, dvorište, vrt i put u Crikvenici površine 91 čhv, kč. br. 509/2 pašnjak u Žimideru površine 43 čhv, i kč. br. 2481/29 Pašnjak Kuk u Kuku površine 24 čhv, sve upisane u zk. ul. 1105 k.o. Crikvenica, dok su na to ime Dragutinu Domijanu pripali dijelovi nekretnina točnije 105/1680 idealnog dijela nekretnine označene kao kč. br. 6455/7, gradilište u Kačjaku površine 144 čhv i kč. br. 6455/8 put površine 49 čhv, obje upisane u zk. ul. 3450 k.o. Sveti Jakov. Također iz sadržaja iste nagodbe proizlazi da su vrijednosti nekretnina koje su bile predmetom zamjene jednake.

33. Dakle, iz prednje navedenoga proizlazi da je u odnosu na nekretninu koja je predmet ovoga postupka vođen parnični postupak također radi utvrđenja prava vlasništva glede iste nekretnine i po istoj osnovi - bračne stečevine, koji je vođen između ostavitelja i njegove bivše supruge. Iz navedenoga postupka proizlazi da je nekretnina kupljena od strane ostavitelja te da su vršeni građevinski radovi te da temeljem činjenice da su isti doveli do značajnih poboljšica bivšoj supruzi ostavitelja pripalo je pravo na bračnu stečevinu u odnosu na navedenu tzv. "novu stvar" odnosno stvarno pravni zahtjev. Sama tužiteljica Maria Butorac u pisanom očitovanju na odgovor na tužbu nije niti osporila činjenicu vođenja navedenoga spora te da je nekretnina kupljena od strane ostavitelja još 1960. međutim ista u historijatu tužbe te u svojem iskazu u postupku pred sudom navodi da su ona i ostavitelj nakon zaključenja braka izvodili građevinske radove adaptacije i prenamjene objekta iz stambenog u prostor za iznajmljivanje turistima. Mišljenje je ovoga suda da tužiteljica nije dokazala osnovanost svojih tvrdnji odnosno da su u odnosu na predmetnu nekretninu nakon zaključenja braka nje i ostavitelja vršeni takvi građevinskih radovi da bi po toj osnovi zajedničkog provođenja radova koji bi doveli do poboljšica predmetne nekretnine tužiteljici pripadao stvarno pravni zahtjev odnosno ½ dijela predmetne nekretnine. Naime, odredbom čl. 219. st. 1. ZPP propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, a temeljem odredbe čl. 221.a ZPP ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

34. Iz iskaza saslušanih svjedoka u ovom postupku a vezano uz izvođenje radova adaptacije i prenamjene predmetne nekretnine za vrijeme trajanja bračne zajednice ostavitelja i Marije Butorac svi saslušani svjedoci (koji i žive ili su živjeli u neposrednom susjedstvu predmetne nekretnine) suglasno su iskazivali kako imaju saznanja da je predmetnu kuću kupio pokojni ostavitelj još za vrijeme braka sa tadašnjom suprugom Katarinom Rinom Butorac te da su radovi – građevinski u smislu preinake i izgradnje i dogradnje u odnosu na tu kuću vršeni za vrijeme trajanja ranije bračne zajednice pokojnog ostavitelja i njegove bivše supruge. Nadalje, svjedoci su suglasno iskazivali da nikakvi veći radovi za vrijeme braka ostavitelja i tužiteljice nisu

vršeni osim radova na parkiralištu ispred objekta te radova bojenja i održavanja kuće. Dakle iz iskaza saslušanih svjedoka, a koje iskaze sud prihvaća kao vjerodostojne proizlazi da za vrijeme braka tužiteljice i pokojnog ostavitelja nisu vršeni značajni radovi u smislu poboljšice, renovacije i nadogradnje samoga objekta da bi od istoga nastala „nova stvar“. S obzirom da je tužiteljica u tijeku parničnog postupka odustala od izvođenja dokaza građevinskim vještačenjem, te kako nije pridonijela druge odgovarajuće dokaze radi utvrđenja istinitosti svojih navoda koje niti saslušani svjedoci nisu potvrdili, pogotovo da su radovi adaptacije i prenamjene navedene nekretnine vršeni zajedničkim radom tužiteljice i pokojnog ostavitelja za vrijeme trajanja njihovoga braka odnosno poboljšice i adaptacija vršena nakon 1994. godine, u ovom slučaju ima se primijeniti pravilo o teretu dokazivanja. Navedeno pravilo obvezuje sud da uzme da nije istinita tvrdnja za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava u smislu odredbe čl. 221.a ZPP-a. Slijedom navedenoga a primjenom navedenoga pravila sud je odlučio kao u točki II. izreke ove presude te dio tužbenoga zahtjeva tužiteljice da bi joj po osnovi bračne stečevine pripalo ½ dijela nekretnine koja je u vlasništvu pokojnog ostavitelja odbio. Navedeno iz razloga jer tužiteljica u postupku nije dokazala osnovanost svojih tvrdnji odnosno nije dokazala uopće koji su radovi vršeni, kada su isti izvedeni, i u čemu se sastoje eventualne poboljšice navedene nekretnine. Slijedom navedenoga valjalo je taj dio tužbenoga zahtjeva odbiti kao neosnovan.

35. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. st. 2 i 155. stavak 1. ZPP-a. Stranke su djelomično uspjele u parnici i to tužiteljica sa 33 % (u pogledu bračne stečevine na računima ostavitelja, isti prihvaćen u iznosu od 78.582,50 EUR što predstavlja 33% od traženoga 237.361,71 EUR) dok su tuženici uspjeli u sporu sa 67 % (50% - odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice u pogledu utvrđenja nekretnine kao bračne stečevine i 17% odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice u pogledu dijela novčanih sredstava na štednim računima – utvrđena vlastita imovina ostavitelja.) Tužiteljici je priznat trošak za sastav tužbe 500 bodova, pristupe na ročišta od 21.11.2017., 29.01.2018., 19.07.2018., 6.2.2020., 21.11.2023., 19.2.2024., 20.5.2024., 10.12.2025., 28.01.2026. i 14.9.2026. po 500 bodova za svako ročište te za podneske od 21.11.2017., 14.2.2024., 20.2.2025. i 8.9.2025. po 500 bodova, sveukupno 7.500 bodova (vrijednost boda 2,00 EUR) što iznosi sveukupno 15.000,00 EUR sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., 107/25. dalje u tekstu Tarifa) odnosno primjenom Tbr. 7. stavak 1., Tarife te Tbr. 9. st. 1. Tarife. Tužiteljici je priznat i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 66,36 EUR, u skladu sa Uredbom o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23) te trošak sudske pristojbe na presudu u skladu sa Uredbom o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 50/2026) u iznosu od 783,61 EUR te trošak plaćenog financijskog vještačenja u iznosu od 600,00 EUR. Dakle sveukupno je tužiteljici priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 16.449,97 EUR.

36. Tuženiku je priznat trošak odgovora na tužbu od 20.10.2017. po 500 bodova, za pristup na ročišta od 21.11.2017., 29.01.2018., 19.07.2018., 6.2.2020., 21.11.2023., 19.2.2024., 20.5.2024., 10.11.2025., 10.12.2025., 28.01.2026. i 14.9.2026. po 500 bodova za svako ročište, za podneske od 6.12.2017., 23.2.2021., 5.6.2024, 9.5.2025. po 500 bodova, potom za podneske od 9.3.2022. i 15.5.2026. po 25 bodova, te za podneske od 2.2.2024. i 10.3.2025. po 100 bodova što ukupno iznosi

8.250,00 bodova (vrijednost boda 2,00 EUR), odnosno iznos od 16.500,00 EUR, primjenom Tbr. 7. stavak 1. Tarife te Tbr. 9. st. 1. Tarife . Također tuženicima zbog zastupanja više osoba pripada sukladno Tbr. 40. Tarife uvećanje navedenoga troška zastupanja devet tuženika za 50 % te je slijedom navedenoga tuženicima pripada trošak u iznosu od 24.750,00 EUR. Tuženicima pripada i pravo na trošak sudske pristojbe na presudu u skladu sa Uredbom o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 50/2026) u iznosu od 783,61 EUR. Dakle sveukupni trošak tuženika iznosi 25.533,61 EUR.

37. Cijeneći uspjeh stranaka u sporu, time da je tužiteljici priznat trošak od 16.449,97 EUR, a tuženicima iznos od 25.533,61 EUR, te kako proizlazi da je tužiteljica uspjela u sporu u omjeru od 33%, a tuženici u omjeru od 67%, što znači da je tužiteljici priznat trošak u navedenom omjeru za iznos od 5.428,49 EUR, a tuženicima u navedenom omjeru iznos od 17.107,51 EUR te nakon izvršenog prebijanja troška tužiteljice i troška tuženika proizlazi da je tužiteljica dužna nadoknaditi tuženicima iznos od 11.679,02 EUR, sve kako je presuđeno u točki III. izreke presude.

U Crikvenici, 29. listopada 2026.

S U T K I NJ A:
Marija Turina

MARIJA TURINA

Elektronički potpisano: 29.10.2026T14:39:28 (UTC:2026-10-29T13:39:28Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 99026302-2250-47e7-9e76-be9b05692a7f
Općinski sud u Crikvenici

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude, donesene u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom. O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud.

DNA:
pun. tužitelja
pun. tuženika

Rj.:
Naplatiti pristojbu na presudu sukladno uspjehu stranaka u sporu – tužiteljica 33%, a tuženi 67%

Broj zapisa: **9-3088f-64c26**

Kontrolni broj: **0bbc7-9d496-bf748**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.